

STÁTOPRÁVNÍ POSTAVENÍ FRÝDLANTSKÉHO
VÉVODSTVÍ

Analýza císařských a královských privilegií

Marek Starý

V roce 1623 byl císařský vojevůdce Albrecht z Valdštejna povýšen na říšského knížete z Frýdlantu. O rok později byla jeho država, kterou vybudoval v severozápadních Čechách, prohlášena za Frýdlantské knížectví. Tím začaly krátké, deset let trvající dějiny jedinečného státoprávního útvaru, který bývá často označován za „stát ve státě“. Studie provádí hlubší, primárně obsahovou analýzu privilegií, která byla císařem Ferdinandem II. Valdštejnovi postupně udělena a která upravovala a vyjasňovala rozsah moci frýdlantského zeměpána. Těmto privilegiím dosavadní historiografie nevěnovala odpovídající pozornost. Studie identifikuje 14 listin, které jsou pro právní statut Frýdlantska relevantní. Autor přitom dospívá k závěru, že Frýdlant zůstal navzdory všem exempcím a imunitám neoddiskutovatelně součástí českého království. Fakticky se toto spojení ale projevovalo pouze začleněním do českého daňového systému a možností frýdlantského vévody účastnit se zasedání českého zemského sněmu, které ovšem nevyužíval.